

et eventuelt skøn, for der kan jo være borgere, der – for at sige det rent ud – er langt ude i hampen et stykke tid, og så skal der også være plads til et skøn over de reelle behov.

Men det, jeg falder over, er den rammelovgivning, der beror på skøn i socialforvaltningerne. Kunne man ikke stramme den en lille bitte smule op, eller er det umuligt?

Karsten Nonbo (V):

Jeg vil spørge: I de tilfælde, hvor det er helt oplagt, at vedkommende socialrådgiver udbetaler penge og ved, at det er forkert, er vedkommende så ikke undergivet de almindelige ansættelsesregler om advarsel og efterfølgende afskedigelse som i andre tilfælde? Eller kan man eventuelt direkte sige, at socialrådgiveren er medvirkende til det socialbedrageri, der er foregået, når man udbetaler penge, vel vidende at det er uberettiget?

Socialministeren (Karen Jespersen):

De regler, der er for ansattes gøren og laden i en forvaltning, ligger jo i forvaltningsloven. Der er regler for tavshedspligt og om, hvad man skal gøre, og den lov ligger jo ikke i Socialministeriet, men i Indenrigsministeriet. Og jeg har egentlig svært ved at se, at den lov kan strammes op, for det er egentlig nogle meget klare regler, som man skal sørge for bliver overholdt.

Ansvar for, at de regler bliver overholdt, ligger i styrelsesloven, som jo angiver borgmesterens og kommunalbestyrelsens ansvar for, at det, der foregår under deres vinger, er i overensstemmelse med loven. Den mulighed, der så også er for at reagere på det, jamen den er selvfølgelig, at man kan fyre den ansatte, hvis vedkommende handler i strid med reglerne.

Ydermere kan man så altså gennem revisionen pålægge kommunen at betale hele beløbet tilbage, og det vil som regel sige, at kommunen også skal betale det beløb tilbage, den har fået refunderet fra staten. Det vil sige, at det kan blive en ganske dyr affære for en kommune, hvis man ser igennem fingre med socialt snyd, eller hvis en af de ansatte ser igennem fingre med socialt snyd.

Så jeg har egentlig svært ved at se, hvor det vil være muligt at stramme reglerne, men jeg er helt opmærksom på, at de selvfølgelig skal overholdes, og jeg mener, det har været meget positivt, at både kommunerne og socialrådgivernes forening har tilkendegivet helt utvetydigt, at det er helt uacceptabelt. Og oveni vil jeg

så sende et brev ud til kommunerne om, både hvorfor det er så vigtigt at være opmærksom på de her ting, og om, hvad reglerne er.

Inge Refshauge (DF):

Er det muligt at få en undersøgelse med et samlet skøn over, hvor meget der i grunden bliver snydt for udeomkring i kommunerne? For det er jo altså svært at forstå for de borgere, der hver dag passer deres arbejde og betaler deres skat – og Gud nåde og trøste dem, hvis de skylder skattevæsenet noget, så er den på nakken af dem med det samme – at lige ovre i den anden forvaltning sker der snyd en masse.

Kunne man få en oversigt over, hvor meget det drejer sig om, og hvordan tilbagebetalingerne kan ske? For efter hvad kommunerne melder ud, er det jo meget svært at få de penge tilbage igen, netop fordi de mennesker faktisk ikke har nogen og har brugt dem, de har fået.

Karsten Nonbo (V):

Det kan godt være, jeg udtrykte mig lidt uklart, men jeg prøver lige igen: Er det ikke sådan, at hvis en socialrådgiver vel vidende og med forsæt deltager i at udbetale socialhjælp til en person, der ikke er berettiget til den, så er vedkommende det, vi kalder medskyldig i det socialbedrageri, der foregår? Og er vedkommende socialrådgiver så ikke lige så erstatningspligtig som den, der får udbetalt pengene, fordi de har udført en kriminel handling i forening?

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg beklager, hvis ikke jeg fik opfanget og svaret tydeligt nok på hele spørgsmålet i første omgang.

Det er jo en politiopgave at vurdere, i hvilket omfang hvem skal sigtes i forbindelse med socialt bedrageri, og der er selvfølgelig regler i straffeloven, det omhandler det, og dem kan jeg ikke i detaljer. Men det er selvfølgelig også ledelsens vurdering, om den vil indgive en politianmeldelse, når det sker, og man har jo også den mulighed at kræve pengene tilbage, uden at det bliver en egentlig straffesag. Men hvis man vurderer, at snyderiet er så groft, at der også er grundlag for at rejse straffesag, kan man indgive en politianmeldelse, og det er så politiets vurdering, hvem der vil være omfattet, og hvor skyldspørgsmålet skal placeres.

Og til fru Inge Refshauge vil jeg sige, at det, jeg også har bedt KL om, er at give en beskrivelse af, hvilke initiativer KL, altså Kommuner-